

GAZETA SPORTURILOR

Director
VIRGIL POPESCU

Subdirector
Mircea Pop

Prim Redactor
N. Papagheorghe

Diracția și Ad-ia 326.60
Telefonat: Secretariat 5.91.86
Tipografia 3.26.60

ABONAMENTE
1 an . . . . . Lei 1000
6 luni 500

ELOCVENȚA CIFRELOR

Ne-a căzut în mâini zilele trecute o statistică a federației italiene de sporturi alpine. Am aflat cu această ocazie o sumă de lucruri care capătă în paralelă cu realitățile noastre sportive o crudă semnificație.

Statistica la care ne referim atestă că în iarna trecută au activat în Italia 402 societăți de ski având un număr de membri înscriși «satisfăcători». În tot sezonul s-au organizat 286 concursuri de ski, cu caractere diferite și la care au participat peste 10.000 concurenți.

Cifrele sunt uluitoare. Raportate, desigur, la noi. Au fost obișnuite cu ideea că skiul e un sport costisitor și pe care îl practică numai cei cu punga groasă. Răspândirea lui în masele tinerești din cele mai minore. În fiecare sezon s-a disputat un campionat național pentru toate specialitățile la care se adăugau cele 2-3 concursuri pornite din inițiativa clubului sau clubului club. Atât și nimic mai mult.

În asemenea condiții nu puteam, fără îndoielă, să ne așteptăm la un progres de ordin tehnic. Performanțele skiorilor noștri sunt din cele mai slabe dar raportate la lipsa de sprijin de care se bucură skiul la noi, ele capătă totuși o valoare argumentativă.

S-a dat publicității acum vre-o două zile un comunicat în care e iarăși vorba de un campionat național și de o plecare la Garmisch de unde ne vom întoarce ca și în anii trecuți: bătuți bine. Și povestea se va repeta la infinit dacă oficialitatea noastră nu se va convinge că «a conduce» nu înseamnă a alcătui la birou un program sportiv, a desena o listă kilometrică de stateri, cronometrori, comisari de parcurs, etc., sau a angaja o întălnire internațională. A conduce un sport înseamnă a-i crea mediul tehnic care să-i servească drept postament dezvoltării lui ulterioare.

Să ne explicăm! În țara noastră ca să faci ski îți trebuie numai «doagele» respective. Cum îți faci antrenamentul de specializare, cu ce mijloace, adică, nu contează. Fiindcă mijloace nu-s! Dacă te pregătești să concurezi la campionatele naționale — să zicem — te duci undeva la o cabană în vârf de munte și

acolo te antrenezi. Cum? Cobori în fiecare zi o diferență de nivele de 100 până la 150 de metri și cu asta ești gata antrenat adică... o-bosit. Câteodată faci o coborire pe o pantă grea cu 3-400 metri diferență de nivel pe care după ce ai urcat-o înapoi n-o mai poți cobori încă o dată. Iar după o asemenea ispravă trebuie să te odihnești o zi-două ca să te refaci.

În străinătate instalațiile de ski-lifturi sau de funiculare îți economisesc forțele și te scutesc să faci altceva decât coborări. Cobori cu Skiul de 10-12 ori zilnic o vale cât de grea între 1000-1500 m. sau chiar mai mult.

După un asemenea antrenament aproape că ar urma ca orice concurent să fie un...

campion. Noi n'avem însă nici sky-lifturi și nici funiculare. Știm că asemenea instalații pretind investiții bănești care merg până dincolo de 150 milioane lei și poate chiar mai mult. Dar instalațiile acestor sportive au și latură lor pur turistică deci comercială care exploatarea ar amortiza în câțiva ani capitalul investit. Sunt atâtea firme care s'ar angaja în schimbul concesiunii pe o durată oarecare să stabilească un releu de funiculare acolo unde Bucegii noștri sunt mai călători iarna.

Acesta e mediul tehnic pretins de sky. Dacă l'am realiza am putea spune că avem sporturi de iarnă și în schimb că cifrele statistice italiene de mai sus nu mai sunt atât de obsedante pe cât ni se pare acum. M. POP

Humis a fost demobilizat

Excelentul jucător al Venusului și echipier al Naționalei Humis, a fost demobilizat pe data de 9 Noembrie și, în consecință, Venusul va putea conta din nou pe sportul lui.

Capitala va avea trei patinoare semi artificiale

Finala Campionatului Național de hockey pe gheață se va disputa la Odessa? Campionatele de bob programate. Cupa Col. Rudeanu

Începutul de iarnă de ieri, cu primii fulgi și vântul prevestitor de îngheț, ne-au adus aminte de sporturile de iarnă a căror activitate ar trebui să înceapă în curând.

Despre ski știm ce proiecte sunt și cam la ce trebuie să ne așteptăm în sezonul acesta, însă despre hockey și bobsleigh s'a vorbit încă prea puțin în presa noastră de specialitate.

Desființarea singurului patinoar artificial al Capitalei a făcut ca activitatea patinatorilor bucureșteni să fie lăsată la voia întâmplării și să depindă de starea temperaturii.

TREI PATINOARE SEMI-ARTIFICIALE ÎN CAPITALĂ

Acum câteva zile am anunțat că la Odessa există două patinoare artificiale sau semi-artificiale. D atunci știrea nici nu s'a confirmat, nici nu infirmat.

Trebuie să așteptăm întoarcerea dela Odessa a d-lui Sandy Botez, pentru a ști pe ce putem să ne bazăm.

Chiar dacă însă la Odessa ar exista zece patinoare și nu două și toate complet artificiale, asta încă nu ar folosi prea mult patinatorilor bucureșteni.

Proiectul de a transporta instalația unuia dintre acestea în Capitală îl socotim irealizabil, cel puțin pentru iarna aceasta.

Costul ridicat al unui asemenea întreprinderi, marile greutăți de transport și mai ales scurta timp care a mai rămas, justifică scepticismul nostru.

Dealtfel, nici organele federale nu contează prea mult pe acest lucru, dovadă că sunt în tratative foarte avansate pentru a pune în funcțiune în București, trei patinoare semi-artificiale, cel puțin unul din acestea av fi situat pe terenurile Politehnice.

cei de lângă Venus, altul poate la Velodrom, dar deocamdată nu e sigur decât că vor exista, locul lor nefiind încă definitiv fixat.

S'ar putea însă ce și patinoarele dela Odessa să servească la ceva chiar rămânând acolo unde se află în prezent. Anume, în cazul

ca timpul va fi totul neprietenos în Capitală așa în cânt finala campionatului național de hockey ne ghiață să nu se poată disputa în condiții normale, federația de specialitate se gândește foarte serios la posibilități.

(Continuare în pagina 4-a)

Stilul clasic factor determinant pentru cariera unui jucător de tennis

Petra, Boussus, Borotra și M. Bernard, în mijlocul tinerilor lor admiratori

Urmăriți evoluția nu importă a cărui mare campion și nu veți bănuia complexitatea jocului de tennis, sub aparenta ușurință cu care își execută loviturile.

Dar această ușurință implică corectitudine în mișcări, corectitudine care nu se poate dobândi decât prin aprofundarea stilului clasic.

Mai mult decât în oricare sport, în tennis, în acest joc exasperant de matematic, corectitudinea care permite precizia, stilul cu alte cuvinte, contează în primul rând. Ce exemplu mai convingător am putea ilustra, decât pomenind numele lui Tilden și a Suzanne Lenglen, posesorii celui mai perfect stil clasic, și tot odată jucătorii cei mai buni din lume.

Stilul, asadar, este factorul determinant pentru progresul unui jucător de tennis și de acela el trebuie învățat dela început.

Dar stilul clasic nu poate fi deprins decât în școală, într-o școală de tennis în care cursurile tehnice și exemplificate, sunt preluate de către cei mai autorizați dintre jucători, de veritabili profesori.

Să vedem cum se petrec lucrurile înstrăinate, în țările în care o asemenea școală constituie o realitate, în Franța bunăoară.

ȘCOALA DE TENNIS A LUI SUZANNE LENGLEN

Atunci când o bogălie necrutătoare a îndepărtat-o pentru totdeauna de porul în care eusesse cea mai mare glorie, memoritoarea Suzanne Lenglen a înțeles să facă din tennis un apostolat. În acest scop, a înființat la Paris «Stad Roland Garros», o școală care îi poartă numele și astăzi, predând cu ardore arta tenisului.

În această școală, Suzanne Lenglen a reușit să facă o magistrală demonstrație a metodei sale. Ea în vâta tenisul sub forma unui eun

(Continuare în pag. 4-a)

MATHIAS SINDELAR

și-a început cariera banal, ca orice mare vedetă. Boicotat la Austria. Wundertheamul. Solicitat în Anglia pentru 40.000 lire sterline

Footballul european a avut o serie de vedete de cea mai autentică valoare. Dintre toți însă, Mathias Sindelar s'a impus ca teleric dovă de geniu, a fi cel mai mare talent.

Datorită calităților sale excepționale, publicul vienez l-a denumit «magicianul footballului». Și toți acei ce l-au văzut jucând vor recunoaște că nu au greșit.

Nașterea unui talent

Evocarea lui Mathias Sindelar o socotim necesară pentru tinerile generații de sportivi, deoarece întreaga carieră constituie un exemplu luminos pentru oricare dintre ei.

În cartierul Favoriten (al X-lea arondisment al Vienei) s'a născut Mathias Sindelar, în 1908 și tot aci a învățat footballul, puțin timp dela naștere, cu obșnuita cutie de conserve sau, mai târziu, cu o minge de cârpă.

Tatăl său murise înaintea de război, iar mama sa prezenta ceva în totul misterios. Mathias nu mânca în toate zilele după pofta de mâncare ce o avea. Și în tot restul vieții va păstra în fizicul său semnele acestei epoci dureroase, când a învățat să joace football cu — foarte adesea — o singură înghitură de cafea pe zi.

Ah! dar ce-i păsa viitorului centru născut al echipei Austriei! Nepunând în calcul prin fizic, dar va căuta să răscălească în carieră prin finețe, subtilitate, feintă. Și a reușit, deoarece «Mathi» străbătea terenul de joc ca ceva fluidic.

La 17 ani, Sindelar figura în echipa de rezervă a Herfel. Introducerea lui ca titular în prima echipă și, în același timp, revelația ce a consti-

tuit-o pentru marele public, este banală. Ea se aseamănă cu toate celelalte, ale marilor vedete.

Într-o zi centrul înaintat al primei

echipe a fost indisponibil, tânărul Mathias fiind desemnat a-l înlocui. Și a făcut-o cu atât succes, încât nu a mai fost scos din formație, devenind în același timp idolul Vienei sportive.

Dar frumusețea sa început nu putea rămâne neobservată de oficialitate. Astfel, la 19 ani a fost selecționat,

pentru prima oară, de pontiful footballului austriac, Hugo Meisl, care l-a trimis, împreună cu echipa Vienei, să joace contra Graz-ului. Cu această ocazie, Sindelar a marcat unul din cele mai frumoase goaluri din cariera, conducând balonul de unul singur, din mijlocul terenului și până în plasă, după ce driblase, rând pe rând, mijlocașii, fundașii și portarul.

Puțin după aceasta a părăsit Herfel, semnând pentru Austria, unde s'a consacrat definitiv, fiind trecut în rândul marilor vedete.

ASALTAT DE OFERTE

Ofertele nu i-au lipsit atunci lui Sindelar. Toate marile cluburi ale Vienei și chiar cele ungare și cehoslovace vroiau să aibă serviciile noului vedet. Dar «Sindi» înțelegea să rămână la Viena, în cadrele clubului cari îi oferise consacrarea definitivă deși după primul match jucat la Austria fusese pus la carantină. La început nu i se dădea nici un balon sau i se pasa prost. Se făcea totul pentru a fi ridicul. Astfel «jucător» Sindelar a făcut o slabă exhibiție, în matchul de debut în rândurile noului formație. Fapt pentru care s'a resimțit îngrozitor.

Concluzia a fost că în repriza secundă temându-se să nu fie fluierat de public a ieșit din echipă și o bună bucată de timp a jucat la rezervă. Dar nu întârzie să-și ia revanșa asupra celor ce îi jucaseră o atât de sinistru festă, deoarece Sindelar încrezător în steaua lui nu descurajă-

(Continuare în pag. 4-a)

Mathias Sindelar într-o atitudine caracteristică

Matchu! Lucian Popescu

LUIGI BONDALLI

va avea loc la București

E cunoscut faptul că Lucian Popescu a înaintat la I. B. U., prin F. R. L. A., o provocare italianului Luigi Bondavalli, campion continental la categoria cociș și pană. Compatriotul nostru a vizat prin provocarea sa, ultimul din titlurile deținute de italian, titlul pe care Lucian l-a pierdut în condițiile știute, acum câteva luni la Viena, în fața lui Ernst Weiss.

Cercurile noastre pugilistice sunt foarte optimiste în privin-

ța felului în care va fi rezolvată această provocare de către I. B. U. și Lucian a și început pregătirile în vederea matchului său cu Bondavalli.

Cum știu este că tuciurii noastre compatriot a câștigat toate matchurile importante pe care le-a susținut în țară, d. I. Popescu, tatăl și managerul lui Lucian, intenționează să organizeze matchul la București. Punctul nevalgic — ca să spunem astfel — al acestei chesti-

uni, este desigur lipsa unei săli de spectacol care să poată corespunde unui eveniment sportiv atât de important.

Se crede că în cele din urmă, va fi achiziționată sala unui cunoscut cinematograful de pe bulevardul Brătianu.

Dar... să nu ne grăbim. Totul depinde de hotărârea I. B. U. și — mai ales — de pretențiile lui Bondavalli. Pretenții cari în trecut, au fost cam exagerate...

Lewsky s'a oferit să joace la București

Bulgarii urmează să joace cu Rapid, Un. Tricolor și Venus

Cu ocazia turneului din Bulgaria, F. C. Rapid a început tratative cu gruparea bulgară Lewsky din Sofia, pentru o serie de matchuri la București.

Se știe că feroviarul a susținut în capitala Bulgariei două partide, una cu o selecționată a orașului și a doua cu Lewsky, obținând rezultate frumoase, care împuneau neapărat revanșa.

În cursul zilei de ieri s'a primit o telegramă din partea clubului bulgar prin

care anunță că e dispus să joace la București în zilele de 22 și 23 Noembrie, în eventualitatea că timpul va fi favorabil.

Lewsky urmează să joace în Capitală cu F. C. Rapid și Unirea Tricolor.

După cum a mspus, totul e în funcție de timp. Și tot de timp depinde organizarea unui al treilea match al bulgarilor la București. De data asta Lewsky ar urma să întâlnească pe Venus.